

θάρρος

θάρρος, το, ουσ. [< αρχ. θάρρος], το θάρρος. **1.** η γενναιότητα, η τόλμη: «ο στρατός μας αντιμετώπισε με θάρρος όλες τις επιθέσεις του εχθρού». **2.** η αυτοπεποίθηση: «του λείπει το θάρρος, γι' αυτό δεν προβάλλει τις ικανότητές του». **3.** η οικειότητα: «μπορεί να είναι τώρα μεγάλος και τρανός, αλλά έχω θάρρος μαζί του, γιατί μεγαλώσαμε μαζί από μικρά παιδιά». **4.** το κουράγιο, η ελπίδα, η εγκαρτέρηση: «δεν έχασε το θάρρος του ούτε λεπτό και κατάφερε να βγει απ' το αδιέξοδο που βρισκόταν». **5.** ως επιφών. **θάρρος!** (προτρεπτικά) δείξε γενναιότητα, κουράγιο: «θάρρος, αγόρι μου! Μπόρα είναι και θα περάσει». (Ακολουθούν 11 φρ.)·

- δίνω θάρρος (σε κάποιον), βλ. φρ. του δίνω θάρρος. (Λαϊκό τραγούδι: δεν τον φοβίζουν τα κελιά, δεν τον τρομάζει ο χάρος, μονάχα στημανούλα του ζητάει να δώσουν θάρρος)·

- δώσε θάρρος στο χωριάτη να σ' ανέβει στο κρεβάτι, δεν πρέπει να συμπεριφερόμαστε με οικειότητα σε ανάγωγους ανθρώπους ή σε ανθρώπους που δε γνωρίζουμε το χαρακτήρα τους, γιατί υπάρχει περίπτωση να μας γίνουν πολύ ενοχλητικοί, πολύ φορτικοί·

- έχω το θάρρος της γνώμης μου, εκφράζω θαρραλέα τις απόψεις μου, έστω και αν ενοχλούν κάποιον ή κάποιους: «σε πολύ σοβαρά ζητήματα έχω το θάρρος της γνώμης μου και δε φοβάμαι κανέναν»·

- παίρνω θάρρος, **α.** αποκτώ οικειότητα: «τώρα που πήρε θάρρος, άντε να δούμε πώς θα τον ξεφορτωθείς». **β.** ενθαρρύνομαι, αποκτώ αυτοπεποίθηση, κουράγιο, γενναιότητα, ξεπερνώ το φόβο μου: «με τα λόγια που του είπα, πήρε θάρρος και συνέχισε τις προσπάθειες του». (Λαϊκό τραγούδι: αφού δε μπορείς να νιώσεις τη δική μου την ψυχή, πάρε θάρρος να μου δώσεις τη χαριστική βολή)·

- παίρνω το θάρρος, αποφασίζω για κάτι, τολμώ να κάνω κάτι: «επειδή είστε φίλος του πατέρα μου, παίρνω το θάρρος να σας εκθέσω το πρόβλημά μου»·

- παραπαίρνω θάρρος, αποκτώ υπερβολική οικειότητα, πράγμα που ενοχλεί: «κάθισε φρόνιμα, γιατί παραπήρες θάρρος και θα σου τις βρέξω»·

- σαν πολύ θάρρος πήρες! ή σαν πολύ θάρρος δεν πήρες; βλ. φρ. σαν πολύ θάρρος σε δώσαμε(!)·

- σαν πολύ θάρρος σε δώσαμε! ή σαν πολύ θάρρος δε σε δώσαμε; απειλητική έκφραση με την οποία θέλουμε να επαναφέρουμε στην τάξη κάποιον, που μας συμπεριφέρεται με οικειότητα που ξεπερνάει τα όρια·

- του δίνω θάρρος, **α.** τον ενθαρρύνω: «στις δύσκολες στιγμές του ήμουν πάντα δίπλα του και του 'δυνα θάρρος». **β.** του συμπεριφέρομαι με οικειότητα: «μη του δίνεις πολύ θάρρος, γιατί θα 'ρθει στιγμή που θα σε καβαλικέψει»·

- του πήρα το θάρρος, του συμπεριφέρθηκα με τέτοιο τρόπο, που έχασε την τόλμη του απέναντί μου, τον έκανα να με φοβάται: «απ' την πρώτη στιγμή που συναντηθήκαμε, τον αγρίεψα αμέσως κι έτσι του πήρα το θάρρος»·

- χάνω το θάρρος μου, χάνω την τόλμη, τη γενναιότητά, την αποφασιστικότητά μου σε κάποια δύσκολη κατάσταση ή κατάσταση: «μου 'ρθαν πολλές αναποδιές στη ζωή, αλλά ευτυχώς δεν έχασα το θάρρος μου και σιγά σιγά τα τακτοποίησα όλα»·